

ventr. in poss mitt. vid. Arnif. in Doctr. pol. c. 13. p. m. 268. Atqui pertinet ad decus urbium, ædificia non dirui, l. 20. §. 10 ff. de Nov. oper. nunt. ne illæ ruinis deformatur, l. 1. §. 17. & l. ult. ff. Ne quid in loc. publ. Quapropter & Lex XII. Tabb. Tignum (quo quid contineatur, vid. l. 7. §. 10. ff. h. t.) solvi vetat, l. 6. in fin. ff. ad Exhib. prohibet, l. 98. §. 8. in fin. ff. de solut. non permittit, l. 1. pr. ff. de tign. junct.

112. Ast facilè largimur domino materiæ actionem in duplum de tigno juncto, tam contra bonâ, quàm malâ fide ædificantem. De hoc res plana est, propter l. 1. pr. & l. 2. ff. de tign. junct. l. 6. ff. ad Exhib. l. 7. §. 10. ff. h. t. De illo disputatio paululum intricatior: sed stat sententia propter l. 23. §. pen. ff. de R. V. ubi J. C. non de furtivo, sed indistinctè de tigno alieno loquitur. Quidni & nos, arg. l. 8. de Publ. in rem act? Nec obscurè suffragatur nobis §. 30. in fin. Inst. h. t. junct. l. ult. ff. de tign. junct.

113. Tantùm autem absit, ut nos eandem utriusque ædificatoris inducamus conditionem, quin potius illos longè differre dicamus. Nam si agatur contra m. f. ædificatorem, duplum meram pœnam continet, extra rem, l. ult. ff. de tign. junct. Qui & insuper stante adhuc ædificio ad exhibendum tenetur, l. 1. §. ult. d. t. quâ sc. pretii habebitur ratio, arg. l. 4. ff. de R. V. Si verò contra b. f. ædificatorem agatur, duplo simplum inest, vel, quod idem, eo pœna & res continebitur. Vid. C. I. A. ff. de tign. junct. §. 3. & 7. Et ab hoc si duplum consecutus fuerit dominus, materiam diruto ædificio vindicanti & ad exhibendum agenti; obstabit regula, l. 54. ff. de R. I. Quâ tamen non gaudebit m. f. ædificator. d. l. 2. ff. de tign. junct. ubi pro Extrinsecus Wesemb. vult legi Extincta, quod rectè agrè fert Bach. ad §. 30. n. 7. l. h. t.

114. Sed (ut alia ex alia neçtitur quæstio) porrò quæritur; An b. f. ædificator ad evitandam condemnationem in duplum, possit tignum restituendi causa solvere? Possè, plurimi humanius esse putant. Nobis secus videtur, non quia id natura non ferat, sed quia Lex XII. Tabb. nominatim vetat, Cujac. lib. 23. Obs. c. 19. in pr. & per dd. sup. th. 111. in fin.

115. Restat extricandum alterum distinctionis membrum sup. th. 109. propositum: cùm sc. quis ex sua materia in alieno solo ædificavit. Et hoc quoque casu ædificium (immobile, l. 18. ff. pr. de Act. Empt. aliàs secus, l. 60 ff. h. t.) fit eius, cujus & solum est, per dd. th. 109. Attamen materiæ dominus, qui scivit alienum solum esse, proprie-

tatem